

Oponentský posudek na diplomovou práci Bc. Miroslavy Egrové Jan Palacký (1830 – 1908):
Vědec ve stínu slavného otce. Vedoucí práce doc. PhDr. Magdaléna Pokorná, 103 s. rkp +
obrazová, Praha 2019

Cíl práce:

Cílem práce je analyzovat život a dílo JUDr. Jana Palackého, syna slavného otce a prvního docenta geografie na české Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze. S jeho jménem jsou kromě vědecké práce rozestřené do mnoha oborů zde také spojeny i mnohem méně známé či ventilované profesní a rodinné záležitosti, jakými byla například ztráta rodového (měchurovského) majetku, nevráživost kolegů na univerzitě či nevýrazná politická činnost, kterou nakonec sám a zcela dobrovolně opustil. Cílem práce je tak nastínit komplexní životopis Jana Palackého, včetně rodinného života a osvětové a přednáškové činnosti.

Charakteristika práce:

Jedná se o vyzrálé, ucelené, dobře vystavěné a promyšlené dílo (viz dvě roviny pojetí životopisu: časová a věcná, a tudíž dvě roviny vyprávění), vydatně založené na vyhodnocení doposud více méně všech známých i doposud neznámých pramenů. Z pramenů archivní povahy jsou zvláště využity osobní pozůstalosti a korespondence, které jsou uloženy v Literárním archivu PNP a Archivu Národního muzea. Největší prostor je v této práci věnován odhalování rodinného zázemí, Palackého charakteru, jeho vzdělávání, dále zahraničním cestám a v neposlední řadě vnímání Palackého osobnosti v české společnosti. V těchto pasážích působí dílo nejsilněji. Právě analýza jeho životních a vědeckých „obratů“, kdy je například odhodlán postavit se otci při volbě nevěsty či je schopen během krátké doby svého adorovaného berlínského profesora geografie nemilosrdně zkritizovat, přispívá k věrohodnosti předkládaného obrazu syna, který vystupuje „ze stínu slavného otce“, a pomáhá nám korigovat zažitý (někdy až karikurní) obraz o něm a naopak opravit obraz „otce národa“ jako otce, který neměla čas na výchovu svého opravdového syna.

Metoda zpracování:

Metoda zpracování je biograficko-analytická. Diplomantce jde v první řadě o analýzu rodinného a profesního prostředí. Je to tedy diplomová práce, kde převládá analýza písemného materiálu vytěženého z pozůstalostí rodiny F. Palackého a F. L. Riegras a také „vychovatelů“ a spolupracovníků Jana Palackého a následné utřídění tohoto materiálu do

ústrojných a vnitřně koherentních celků. Právě na vztahu k těmto nejbližším lidem je odhalován Palackého charakter a mnohdy zcela nekonvenční smýšlení a jednání, které je ale také zatíženo obecně známou nesystematičností a roztěkaností, což vadilo například „kolegoví“ z univerzity Tomáši G. Masarykovi, když kolegium profesorů rozhodovalo o jmenování Jana Palackého profesorem. V těchto krizových momentech prověřuje diplomantka argumentační strategie protivníků a pevnost nejrůznější mezilidských vztahů a vůbec „vnitřní“ charakter „věčně rozhádaných elit“ české společnosti druhé poloviny 19. století. Náměty do rozpravy, respektive diskutabilní interpretační tvrzení či věcné pochybení jsem v práci nenalezl. (Jenom upozorňuji, že Jan Palacký byl v roce 1861 zvolen jednatelem hospodářského odboru okresu brandýského - s. 37). Toto zjištění svědčí o tom, že diplomová práce byla pečlivě rozvržena a zpracována. Stejně tak jazyková stránka práce je na výborné úrovni.

Závěrečné shrnutí:

Práci doporučuji vřele k obhajobě pro její nespornou odbornou kvalitu a výbornou stylisticko-kompoziční a také bezchybnou jazykovou úroveň.

V Praze 15. 5. 2019

Prof. Milan Hlavačka